

N:o 214.

Af herr **C. Wallis** m. fl., om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning och förslag i fråga om ålderdomsunderstöd åt i kommuners tjänst anställda barnmorskor.

Genom skrifvelse den 5 maj 1888 anhöll Riksdagen, att Kongl. Maj:t ville utarbete förslag till en allmän pensionsinrättning för barnmorskor jemte förslag till de bidrag från staten, som därför kunde anses behöfliga. Med anledning häraf framlade Kongl. Maj:t år 1895 för Riksdagen ett förslag till inrättande af en ålderdomsunderstödsanstalt för barnmorskecorpsen. Detta förslag vann visserligen icke Riksdagens godkännande, men antogs dock af Första Kammaren och samlade äfven i Andra Kammaren en aktningssjudande minoritet, hvilken genom en omflyttning af endast 12 röster skulle hafva förvandlats till majoritet. Uppmuntrad häraf upptog jag vid 1896 års riksdag det kongl. förslaget med vissa ändringar, som borde gjort det mera antagligt för Riksdagen, men min motion afslogs af båda kamrarne. Härmed får emellertid frågan om ålderdomsunderstöd åt barnmorskecorpsen icke anses falla, utan sakens utgång visar enligt min mening blott, att intet förslag ännu framkommit, som kunnat vinna Riksdagens bifall. För giltigheten af denna min uppfattning tala icke blott de tungt vägande skäl, genom hvilka Riksdagen i den ofvan citerade skrifvelsen styrkte behöfligheten af ett sådant understöd, utan äfven den omständigheten, att barnmorskornas pensionsfråga under den sista tiden inom Riksdagen omfattats med stora sympatier. Så t. ex. framhöll det utskott, som under förra riksdagen hade att behandla ett förslag om statsbidrag till barnmorskors aflöning, att den behjertansvärda frågan om barnmorskecorpsens pensionering måste anses som det närmaste önskningsmålet på detta område. Läger jag härtill, att denna fråga utomlands flerstädes redan erhållit sin lösning (t. ex. i Danmark och Sachsen) eller åtminstone är föremål för statsmagternas uppmärksamhet (t. ex.

i Norge), så anser jag mig dermed tillräckligt hafva motiverat befogenheten af att frågan om ålderdomsunderstöd åt barnmorskecorpsen åter drages inför Riksdagen. Då jag å andra sidan icke tilltror mig att afgöra, hur saken lämpligast bör ordnas, tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t ville taga under förnyad ompröfning, på hvilket sätt ålderdomsunderstöd må lämpligen kunna beredas de i kommuners tjenst anställda barnmorskorna, och till Riksdagen inkomma med det förslag, hvartill undersökningen kan gifva anledning.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 23 februari 1898.

Curt Wallis.

Carl H. Björck.

Christian Lovén.